Влада — Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 232 (1482) ♦ Середа, 11 грудня 1996 року ♦ Ціна договірна

Подекуди заблищало золото. А більше — нічого

Парламентська хроніка

Ранкове та денне засідання 10 грудня

На початку дня уряду зал пожвавився: міністр промисловості Валерій Мазур повідомив, що у країні цього року видобуто 700 кілограмів золота...

А далі процедура зустрічі урядовців з народними депутатами проходила за звичною вже схемою: перші з усіх сил доводили, що в промисловості зримо проблискують позитивні тенденції, а народні обранці, які черпають інформацію не з довідок, а просто з життя, від своїх виборців, спростовували це з фактами в руках.

(Закінчення на 2-й стор.).

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

«Ваш візит — це початок великої і цікавої роботи»

5—6 грудня відбувся офіційний візит до Республіки Узбекистан української урядової делегації на чолі з Прем'єр-міністром України Павлом Лазаренком.

(Закінчення на 2-й стор.).

Темпи зростання визначаються уповільненням падіння

За підсумками 11 місяців роботи відзначають тенденцію зупинки падіння виробництва основних видів продукції гірничо-металургійного комплексу України, повідомив міністр промисловості Валерій Мазур у Києві на брифінгу, присвяченому проблемам розвитку галузі.

За оперативними даними Мінпрому, з початку року підприємствами галузі випущено продукції на суму близько 24 млрд. грн., а це у порівняльних цінах лише на 5% менше за аналогічний період минулого року.

Незважаючи на те, що протягом року підприємства працювали за умов перевитрати енергоносіїв, залізорудної сировини й коксуючого вугілля, обсяг чавуну порівняно з таким самим періодом 1995 року становив, зокрема, 98%, сталі — 99, готового прокату зріс на 2, труб — на 24%.

Серед основних причин, що стримували подальше зростання виробництва в галузі, В. Мазур назвав відсутність у підприємств власних оборотних коштів, взаємну неплатоспроможність виробника і замовника, скорочення поставок сировини й палива. А головна проблема — відсутність вітчизняного ринку збуту продукції.

Виводитимемо — чи то як?

Громадські організації Севастополя звернулися до Верховної Ради України з вимогою в першочерговому порядку розглянути питання щодо виведення іноземних військ з території України.

У спільній заяві севастопольських організацій Конгресу українських націоналістів, куреня Українського козацтва, Спілки українок зазначено, що «неодноразові поступки російській стороні на переговорах щодо поділу Чорноморського флоту та визначення його статусу призводять до зростання антидержавних, антиукраїнських настроїв у певної частини мешканців Севастополя та невіри української громадськості у спроможність керівництва захистити національні інтереси України».

Світовий банк прямує туди, де тепліше

Світовий банк має намір фінансувати реалізацію двох проектів у Криму, повідомив керівник представництва Світового банку в Україні Едільберто Сегура на зустрічі з членами уряду автономії в Сімферополі.

За його словами, зараз Світовий банк здебільшого орієнтується на роботу з урядом України і протягом найближчих 2—3 років має намір активізувати діяльність на регіональному рівні.

За словами Е. Сегури, Світовий банк планує інвестування та надання технічної допомоги з водопостачання і раціонального використання води в Криму в рамках загальноукраїнського проекту охорони навколишнього середовища.

Ще один проект співробітництва з Кримом передбачає збереження геологічного різноманіття в заповідниках. Е. Сегура також не виключає можливості відкриття у перспективі представництва Світового банку в Криму.

Увага! Передплата продовжена до 15 грудня

Прочитайте і розкажіть іншим, будь ласка

«Голос України» був і залишається газетою, призначеною для розумного читача.

«Голос України» — це повага до Вас і Ваша поінформованість.

Передплатний індекс газети українською мовою — 60955, російською мовою — 60997.

Передплатна ціна на перше півріччя 1997 року — 12 гривень.

Можна передплатити Вашу газету «Голос України» і на весь наступний рік за 24 гривні.

Є передплатні пільги для ветеранів ВВВ і праці, студентів, чорнобильців, афганців: 9 гривень за передплату на шість місяців, 18 гривень — за річну.

Офіційно

Твориться правове поле держави

Робота шостої сесії Верховної Ради України позначена нарощуванням інтенсивності законотворчого процесу. За 29 пленарних днів трьох осінніх місяців народні депутати розглянули 196 питань, прийнявши 76 законів та близько ста постанов. Ще 14 законопроектів було обговорено і схвалено в першому читанні.

Серед прийнятих законодавчих актів — такі важливі законопроекти, як «Про державні програми», «Про плату за землю», «Про державне регулювання ринку цінних паперів в Україні», «Про Конституційний Суд України», постанови про програму діяльності Кабінету Міністрів, про розміри вартісної межі малозабезпеченості та інші. Підготовка кожного з таких документів вимагає тривалої і виваженої роботи не тільки на пленарному засіданні, а й, насамперед, у постійних комісіях.

Саме завдяки організації копіткої роботи депутатів у комісіях вдалося піднести ефективність роботи Верховної Ради в цілому. Так, якщо у вересні цього року протягом одного пленарного дня в середньому розглядалося 4,3 питання, то у жовтні — 6,4, а у листопаді — 10 питань.

Правове поле України твориться на всіх напрямах становлення суверенної і незалежної, демократичної, соціальної, правової держави.

Прес-служба Верховної Ради України

У номер

Військовики співробітничатимуть

Україна і Союзна Республіка Югославія підписали Договір про військово-економічне та науково-технічне співробітництво. Підписи під документом поставили український міністр оборони Олександр Кузьмук, який перебуває у Белграді з офіційним візитом, і його югославський колега Павле Булатович.

Під час зустрічі Олександра Кузьмука з Президентом Сербії Слободаном Мілошевичем пов'язують традиційні дружні відносини, взаємна зацікавленість у поглибленні співробітництва в усіх сферах, у тому числі й військово-політичній.

Парламентська хроніка

Подекуди заблищало золото. А більше – нічого

(Початок на 1-й стор.).

І ще одна нотка прозвучала на сьогоднішньому дні уряду: такий обмін інформацією практично нікому не потрібний, бо він не приносить відчутних результатів. Тож депутати не раз і не два наголошували: технологію проведення днів уряду треба будувати так, щоб не тільки слухати, а й приймати рішення. Часом суворі.

Але повернімося до слухання основного питання — про стан справ у промисловому комплексі України. Коли міністр промисловості хвилин двадцять читав довідку, яка й так була на руках у депутатів, Голова Верховної Ради О. Мороз зупинив доповідача.

—Перейдімо, — сказав він, — краще до відповідей на запитання, так ми швидше дістанемося істини.

Істина виявилася до болю знайомою: промислова галузь нині в настільки тяжкому стані, що розмови про якусь стабілізацію нічого не варті: падати далі просто нікуди. Десятки тисяч підприємств, говорили промовці, зупинилися зовсім, інші ледь животіють. При цьому чисельність робітників не зміняється. Вочевидь приховане безробіття.

Державний міністр Анатолій Мінченко, який допомагав колезі відповісти на деякі запитання, серед інших причин кризи виробництва назвав таку.

—Нам, — сказав він, — потрібно серйозно підійти до керованості підприємствами. Фонд державного майна, який знай тільки поспішає роздати заводи і фабрики у приватну власність, зовсім не відповідає за подальше життя цих об'єктів.

—Крім цього, — вів далі Анатолій Каленикович, —треба розібратися з фінансово-банківською системою в державі. Сталося так, що виробництво у нас живе одним життям, а банки — іншим. До абсурду, — сказав він, — у нас доведені бартерні операції.

Думки народних депутатів сконцентро[illegible] у своєму виступі голова Комісії з питань базових галузей та соціального розвитку регіонів Валерій Череп.

—Сьогодні, — сказав він, — ми чекали від керівництва міністерства не тільки і не стільки констатації фактів, скільки конкретні пропозиції з реалізації програми уряду, затвердженої Верховною Радою. На жаль, у поданих матеріалах є велика кількість статистично-цифрового матеріалу, який не відзначається глибиною аналізу. Практично відсутні глибоко опрацьовані пропозиції, кваліфіковані проробки варіантів поліпшення ситуації і взагалі господарсько-фінансового становища. Спеціалістам міністерства не вдалось чітко відстежити глибинні процеси, які сьогодні руйнують технологічні зв'язки. Більше того, не вистачає об'єктивності в оцінці ситуації, що склалася. А необ'єктивний аналіз, як правило, веде до неправильних шляхів вирішення проблем. Програма уряду, наприклад, передбачає зростання обсягів вітчизняного товаровиробництва через підтримку вітчизняного виробника. Не тільки шляхом зниження податкового тиску, а й шляхом зменшення питомої ваги паливно-енергетичних ресурсів при виготовленні продукції. Тим часом вона не зменшується, а, навпаки, збільшується. У 1990 році витрати на одну тонну руди становили 67 кіловат-годин, а сьогодні — 130!

—Різко зменшується, — сказав Валерій Череп, —внутрішній попит на наші товари, згортання внутрішнього ринку — це дуже тривожний сигнал. Це тенденція до скорочення обсягів виробництва у всіх галузях господарства, навіть тих, які називали пріоритетними. Взагалі деякі показники виробництва не підлягають логічному обгрунтуванню. Як може бути, що виробництво такої продукції, як амофос, на хімкомбінатах нинішнього року збільшилось на 260 відсотків, а в той же час це становить до плану лише 50 відсотків? Абсурдна річ. І таких абсурдів немало.

Різкій критиці діяльність міністерства піддали голова Комісії з питань паливно-енергетичного комплексу, транспорту і зв'язку Олександр Кожушко, народний депутат Вадим Гуров та інші.

Думки були правильні й слушні, але чи зміниться щось на краще у цій галузі після сьогоднішнього слухання?

Анатолій КРАСЛЯНСЬКИЙ.

З доповіддю «Про ситуацію, що склалася в освітянській галузі, і заходи щодо її поліпшення» виступив міністр освіти України Михайло Згуровський. Він, зокрема, зазначив, що у підготовці спеціалістів після розпаду Союзу склалася певна диспропорція. Адже раніше пріоритетною для вузів України була підготовка інженерно-технічних кадрів. А сьогодні у зв'язку з кадровими явищами в економіці, промисловості, зокрема, 40% випускників не можуть знайти роботу за фахом. Негативно впливають на рівень і якість навчання фінансування, відомча розпорошеність закладів вищої освіти. Вони нині підпорядковані 30 міністерствам і відомствам, які фінансуються з бюджету. У той же час меншає спеціалістів, які вчаться на замовлення підприємств. Наприклад, цього року на перший курс їх прийнято лише 5% від загальної кількості.

Значно погіршується також фінансування закладів освіти. Бо якщо до 1992 року матеріальна база, зарплата, стипендія фінансувалися повністю, то вже в 1994 році було виділено кошти лише на зарплату і стипендію. Далі щороку урізали й ці кошти на 10—15%. У 1996 році, наприклад, виділено лише 70% коштів від потреби на зарплати викладачів і 80 — на стипендії.

І хоча віце-прем'єр-міністр України Іван Курас у своїй співдоповіді зупинився на заходах, які вжито і плануться розробити урядом для вирішення проблем в освіті, у залі, напевне, мало хто повірив, що вони будуть розв'язані найближчим часом. Тому цілком умотивованою була критика дій виконавчої влади, яка прозвучала у виступі секретаря Комісії Верховної Ради України з питань науки та народної освіти народного депутата Станіслава Ніколаєнка.

Народні депутати прийняли рішення про трансляцію цього пленарного засідання по радіо й телебаченню.

Василь ТУГЛУК.

«Ваш візит – це початок великої і цікавої роботи»

(Початок на 1-й стор.).

Без перебільшення можна стверджувати: візит виявився успішним. У ході пітводенної програми перебування в дружній державі Павло Лазаренко мав зустрічі з керівництвом країни. Він відвідав Ташкентське авіаційне виробниче об'єднання, ряд промислових об'єктів Навоїйської та Самаркандської областей, в тому числі відомий кар'єр Мурунтау, підприємство «Агама», ювелірну фабрику тощо. У Самарканді українська делегація оглянула кілька найвидатніших пам'яток узбецької історії та культури.

Центральною темою переговорів Павла Лазаренка з Ісламом Карімовим, іншими представниками узбецького керівництва були питання економічного характеру. Сторони із задоволенням відзначили стійку позитивну тенденцію в розвитку торгових та економічних зв'язків. У цифрах це має такий вигляд: протягом 1995 року зовнішньоторговельний обіг зріс проти 1994 року на 22% і становив 177,5 млн. доларів США, за 10 місяців поточного року, коли набрала чинності міжурядова угода про вільну торгівлю, обіг зріс ще на 70% з лишком. Проте, на думку керівника нашої делегації, нинішній рівень торговельно-економічних стосунків не відповідає потенційним можливостям України й Узбекистану.

Павло Лазаренко висловився за те, щоб від простих форм торгівлі перейти до широкого розвитку виробничої кооперації, створення спільних підприємств, акціонерних товариств, інших суб'єктів господарської діяльності з використанням фінансових засобів, промислового і науково-технічного потенціалу обох країн. Неодмінною передумовою вирішення цих завдань є активніше співробітництво у причорноморському басейні, зокрема, в розробці та реалізації проекту створення навколочорноморського транспортного кільця і радіальних магістралей від нього до країн Центральної Азії, створення спільних українсько-узбецьких підприємств у золотовидобувній та гірничорудній галузях, у сфері розвідки, добування і переробки рідкоземельних металів. Український Прем'єр відстоював тезу про актуальність поглиблення міжрегіонального співробітництва, посилаючись на важливий досвід співпраці ряду областей України та Узбекистану —Харківської, Одеської, Луганської, Ташкентської, Самаркандської, Навоїйської. Настав час створити спільний режим товарного руху між нашими країнами, врегулювати ряд пов'язаних з цим питань про розміри зборів і податків, акцизів, тарифів за транспортування вантажів через території обох країн. Обговорювалося також питання про розширення співробітництва в агропромисловому комплексі, легкій, текстильній, харчовій та інших галузях промисловості.

Великий резонанс викликало повідомлення Павла Лазаренка про документ, підписаний напередодні візиту представниками РАТ «Газпром» і уряду України. Згідно з ним поставки узбецького газу в Україну мають зрости в 1997 році до 10 млрд. кубічних метрів. Для нашої держави, яка вимушена купувати щорічно 70 млрд. кубів, ця домовленість має особливе значення ще й тому, що вона дає змогу вирватися з монопольних лещат Росії.

П'ять років тому суверенні держави Україна і Узбекистан почали будувати стосунки на новій основі. За цей час створено міцну договірно-правову базу українсько-узбецьких відносин — на міждержавному, міжурядовому та інших рівнях підписано 40 документів різного характеру, змісту і спрямування. 5 грудня кількість документів зросла ще на дев'ять.

Чого можна очікувати від реалізації підписаних під час візиту документів? Взяти хоча б проблему співробітництва в галузі фармацевтичної промисловості: на землі Узбекистану, в гірській місцевості ростуть унікальні рослини. Використовуючи розробки українських та узбецьких науковців, з узбецької сировини можна створювати ефективні лікарські препарати, які конче потрібні нашим обом країнам і, безсумнівно, здатні зацікавити покупців у третіх країнах. Це стосується і перспектив утилізації зміїної отрути у фармацевтиці України та Узбекистану.

Наші країни «доповнюють» одна одну і в питаннях наукового співробітництва. Тож угода про співробітництво у справі атестації наукових і науково-технічних кадрів вищої кваліфікації сприятиме поглибленню взаємовигідного співробітництва, розвиткові актуальних наукових досліджень.

Важко переоцінити значення угоди про створення спільної українсько-узбецької компанії для вантажних авіаперевезень. Значна кількість літаків АН-12, що залишилась в Узбекистані після розподілу авіапарку Союзу РСР і до цього часу практично не використовується, після доробки на авіаремонтних заводах України зможе доставляти вантажі повітряним мостом Київ—Ташкент і Ташкент—Київ. А згодом, беручи до уваги розробку українськими фахівцями повітряного мосту Одеса—Ковель—Гданськ, відкриється перспектива вигідної для обох наших держав взаємодії у налагодженні транскавказького і трансазіатського коридорів. Якщо справи йтимуть нормально, міст Київ—Ташкент може стати важливою ланкою налагодження Євро-Азіатської транспортної мережі.

Українській делегації вдалося також врегулювати питання про поставки нам узбецької бавовни — під конкретні проекти.

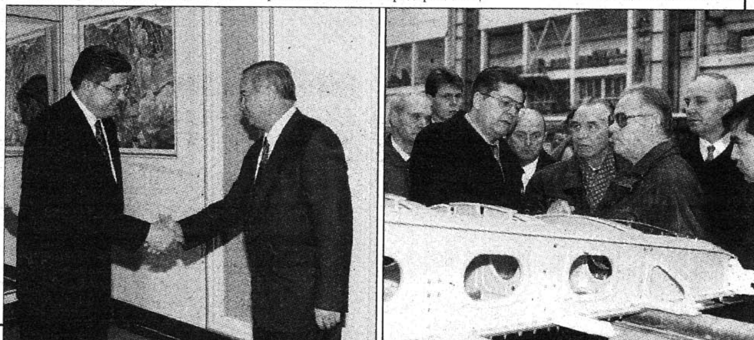
На прес-конференції у Ташкенті Павло Лазаренко висловив жаль у зв'язку з тим, що не вдалося підписати угоду про врегулювання проблеми банківських взаємозаліків 1992—1993 років.

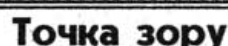
А фраза, винесена в заголовок, належить Прем'єр-міністрові Узбекистану Уткіру Султанову. І це не просто вияв східної гостинності. Це визнання плідності обопільних зусиль наших народів у налагоджуванні дружніх зв'язків.

Олег МАЛЬКО.

Київ—Ташкент—Самарканд—Київ.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Системний блиск і методологічна вбогість приватизації

П'ЯТЬ РОКІВ тому Верховна Рада України схвалила Концепцію роздержавлення і приватизації держпідприємств, землі й житлового фонду і зобов'язала Кабінет міністрів України разом з постійними парламентськими комісіями не пізніш як 1 грудня 1991 р. представити на розгляд пакет проектів відповідних законів. Після п'яти років економічних реформ в Україні зовсім по-новому можна оцінити грандіозність і наївність задумів реформаторів першої хвилі. Нічого подібного світ іще не бачив і, можна з певністю сказати, ніколи більше не побачить. Планувалось на єдиній загальносистемній основі запровадити сукупність іменних приватизаційних паперів та їхню взаємну конвертованість між сферами приватизації, а також запропоновано провести роздержавлення й приватизацію засобів виробництва (не менш як 60—65% протягом 4—5 років), землі та житла. І все це серйозно і з цілковитою переконаністю у можливості реалізації такого варіанта.

Саме взаємна конвертованість приватизаційного майнового сертифіката, житлового чека і земельної бони як можливість одномоментно використати їх в одній або кількох сферах приватизації принципово відрізняють українську приватизацію від польської, чеської та російської. Ефективно реалізувати на практиці механізм взаємної конвертованості можна лише за наявності ретельно спроектованої і взаємопогодженої в часі системної моделі. Структурно така модель досить проста. Зазвичай — це сукупність значущих елементів і зв'язків між ними. Як значущі елементи виступають сфери приватизації. Їх лише три: держпідприємства, земля і державний житловий фонд. Зв'язками є коефіцієнти взаємної конвертованості приватизаційних паперів при їх використанні в одній або кількох сферах приватизації.

Одразу ж після опублікування концепції фахівці зрозуміли, що на реформаторів чекають фантастичні труднощі. Так і сталося. Розробники законів про приватизацію і роздержавлення написали їх швидко, складно і зовні дуже добротно. Чого там тільки немає! Та написати їх просто, зрозуміло і прозоро не було ані бажання, ані часу, ані знань і належного особистого досвіду в реалізації.

Процес пішов і заблукав

Тільки так можна пояснити стан справ з приватизацією в Україні у 1991—1993 роках. Ми вже добре знаємо про оглушливий провал першої держпрограми приватизації. Нам би наприкінці 1992 р. «взять і скасувать» виконання держпрограми приватизації. Адже був уже добре відомий сумний досвід Росії, з її програмою «500 днів». Це було б найкраще рішення на той момент. Понадіялися на якось. Якось та буде, приватизація як саморегульований і самопідтримуваний процес піде в потрібному напрямку і в потрібному темпі. Не пішла. Та й не могла піти за такою схемою. Всі прорахунки і помилки методології, що стали наочними наприкінці 1993 р., було, вважай, запрограмовано ще в концепції, а потім і в законах, що враховували основні положення концепції. Інакше й бути не могло, адже в процесі реалізації одразу ж було порушено системні засади й системні підходи до розв'язання завдань роздержавлення і приватизації. На цьому втрачено рівно два таких необхідних для економічної реформи роки.

Зрозуміти й усвідомити об'єктивні прорахунки, помилки та огріхи й сьогодні не так просто. Суть проблеми в тому, що вони містяться у підводній частині айсберга проблем економічної реформи взагалі, і приватизації зокрема. Повертається, хитаючись з боку на бік, отой айсберг за поки що не дуже добре вивченими і зрозумілими для нас законами. В результаті, замість єдності обраного шляху, кожна гілка влади пішла власною, звичною дорогою.

Виконавчі структури, споконвічно зорієнтовані на одержання конкретних результатів і звітність, одразу ж узяли на озброєння не системний, а так званий «позаданнєвий» підхід до роздержавлення і приватизації. Так і звітувати завжди є чим, та й виконавці можуть себе показати в якнайкращому ракурсі. Правда, про досягнення спільних цілей, та ще й з аналізом і прогнозом близьких і віддалених наслідків, доведеться забути.

У Верховній Раді набагато складніша ситуація. Там дискусія точиться переважно на загальноконцептуальному й методологічному рівні. Ліве її крило стоїть за категорії соцекономіки, обстоюючи певні гіпотетичні можливості побудови ринкового соціалізму української спрямованості. Центр і праві палко обстоюють категорії конкурентної економіки, до мінімуму скорочуючи той проміжок часу, коли населення і економіка загалом мають перебувати в перехідному періоді. І все-таки у методах, засобах, спрямованості курсу і строках проведення приватизації єдності немає й досі.

Взаємна конвертованість

Масова приватизація в Україні має власну неповторну і ні на що не схожу модель, коли правила її проведення істотно змінюють на ходу. Нині вона розпалася на три частини, за видами використовуваних засобів платежу.

Сподівань на те, що 1996 року буде завершено сертифікатну приватизацію, практично жодних. Цілком очевидно, що виконати контрольні цифри указів Президента України 1995 і 1996 років нереально. Не в тому темпі працює Український центр сертифікатних аукціонів. Не вдасться пропустити через аукціони 8000 середніх і великих підприємств.

Використання інших засобів платежу у великій приватизації, маю на увазі компенсаційний сертифікат, житловий чек, земельну бону й гроші, відсуває завершення великої приватизації за межі 1999 року. Допустити такий сценарій розвитку ситуації вкрай небажано. Треба шукати інші шляхи, інакші рішення. Гадаю, елементом, який має сприяти прискоренню як економічної реформи, так і приватизації, може й повинна стати взаємна конвертованість іменних приватизаційних паперів.

Читачам судити, яким чином, у який бік і наскільки може змінитися ставлення населення до реформ і приватизації, якщо, дотримуючись концепції, внести такі доповнення й уточнення до законодавства про приватизацію.

Почнімо з закону «Про приватизаційні папери».

Ст. 1. Приватизаційні папери — особливий вид цінних **державних паперів, які мають певний термін одержання, але не мають заздалегідь визначеного терміну чинності** і призначені для їх одномоментного використання в одній або кількох сферах приватизації.

Приватизаційні папери існують в іменній готівковій формі, мають купонну частину, можуть передаватися у спадок з виплатою податку на спадщину.

Приватизаційні папери мають номінальну вартість, на яку автоматично поширюється індексація. Коефіцієнти індексації по сферах приватизації затверджує Верховна Рада України одночасно з розглядом і затвердженням бюджету країни.

Ст.6. Містить опис загальної методології взаємної конвертованості приватизаційних паперів у різні сфери приватизації. Тут же сформульовано принципи розрахунку коефіцієнтів взаємної конвертованості, що не повинні допускати двозначного трактування.

Закони про приватизацію кожної окремої сфери приватизації — держпідприємств, землі і житла — мають бути доповнені окремими статтями про взаємну конвертованість іменних приватизаційних паперів до цієї сфери приватизації. Ці самі закони повинні містити статтю, котра вказувала б термін завершення періоду інтенсивної приватизації. Примиром, завершення інтенсивної приватизації за приватизаційні папери держпідприємств — 30 листопада 1998 року (дата умовна).

Усі вже, либонь, зрозуміли, що українська модель приватизації має унікальний характер і далеко не такий примітивний, як може здатися. Нині ми набагато ближчі до реалізації системи закладених у концепції в далекому жовтні 1991 року ідей, пов'язаних зі взаємною конвертованістю.

Зазначені пропозиції орієнтовано на послідовну реалізацію ось якої досить прозорої і зрозумілої для **громадян ідеї.** Іменні **приватизаційні папери** громадян **трансформуються** у **реальні активи** громадян. Їх **сумарна** вартість являє собою одну зі складових внутрішнього боргу країни. **Уряд, не відмовляючись від самого факту** існування такого боргу, щороку регулює процеси погашення цього боргу як у просторі процесів приватизації, так і в часі, співмірно з поточними **можливостями країни. Важливо, щоб погашення боргу набуло** перманентного характеру.

Цивілізовані форми першого переділу власності, викладені в концепції, завдяки взаємній конвертованості приватизаційних паперів створюють практичну базу для необоротності економічних реформ і закладають глибинні підвалини якісно нових для нашого менталітету відносин у приватній і корпоративній формах власності.

Валерій РЕВЕНКО,
доктор економічних наук.

Спонсор нашої лотереї-97

Палає факел «Ватри»

Скажемо одразу, таких акціонерних товариств, як тернопільська «Ватра», в Україні небагато. За всієї нинішньої економічної скрути «Ватра» працює ритмічно. Тільки за минулий рік АТ випустило продукції різних видів стільки, що підприємство отримало 326 млрд. крб., 309 з них було спрямовано до бюджету. Щоб досягти високих доходів, спеціалісти АТ домоглися високого дизайну продукції, знижуючи енергозатрати і трудомісткість, значно знизили ціни, скоротивши внутрігалузеві надструктури, розвинули службу маркетингу тощо.

Комплекс реорганізаційних технічних і кадрових заходів дав можливість підприємству успішно конкурувати не тільки на ринку СНД, а і Європи. Промовистим прикладом може бути хоча б такий факт. Серед найбільших фірм Європи «Ватра» виграла тендер на оснащення світильниками київського Палацу культури «Україна», тільки за останній рік двічі нагороджували її найвищими світовими відзнаками за якість і високопродуктивну працю у ринкових умовах.

У цьому поступі підприємства велика заслуга голови акціонерного товариства Романа Яремчука, який працює на «Ватрі» більш як 40 років. За сумлінну працю його нагородили багатьма нагородами Союзу РСР, його особистий внесок у розбудову економіки незалежної України високо оцінив і наш Президент, нагородивши і своєю відзнакою.

Варто зазначити, що ватрівці працюють не тільки на власний добробут. Багато допомагають місцевій владі, військовикам, навчальним закладам, виступають спонсорами культурологічних заходів тощо. Нинішнього року «Ватра» була також офіційним спонсором «Лотереї передплатника» газети «Голос України». За цю доброчинність читачі газети і колектив редакції висловлюють панові Яремчуку та його працелюбному колективу щиру вдячність.

Михайло ВАСИЛАШКО.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Проблема

Мерія не любить «Будапешт»

Елемир Фаркаш приїхав до Ужгорода у складі делегації угорських бізнесменів, яких запросив тодішній мер Еміл Ландовський з надією одержати ... інвестиції на розбудову обласного центру. З колег, які з обережністю поставилися до пропозиції керівництва міста, тільки він пішов на ризик і уклав угоду на будівництво в Ужгороді сучасного торгово-готельного комплексу, міськвиконком відповідним рішенням надав фірмі «Будапешт імпекс» ділянку на набережній Ужа. Незабаром тут закипіла робота.

Паралельно до пана Фаркаша звернулося керівництво обласного управління торгівлі з проханням завезти з Угорщини партію різноманітних товарів. Але коли крам прибув до Ужгорода, як це часто буває, не знайшлося, хто за нього заплатив би. Довелося Елемиру самому його реалізовувати. Для цього з дозволу того самого міськвиконкому було змонтовано два невеличкі павільйони, які незабаром стали популярними серед ужгородців та гостей міста. З цього часу в пана Фаркаша й почалися неприємності.

Як у нас нині водиться; до нього навідалися круті хлопці й чемно запропонували платити щомісяця 3 тисячі доларів США за «охорону об'єктів». Бізнесмен показав їм на двері. А незабаром запалали підсобні приміщення та роздягальня на будмайданчику, ще згодом згорів дотла один з павільйонів.

«Підпал», — констатували пожежники. Зловмисників, зрозуміло, не знайшли. Не встановлено також осіб, котрі жорстоко побили підприємця на очах членів його сім'ї. Та Фаркаш, попри переслідування, будував. І виріс на набережній красень-ресторан — перша ластівка — елемент майбутнього комплексу. Дали йому ймення «Будапешт». Тепер тут радо відпочивають ужгородці та їхні гості, бо й угорські страви смачні, й ціни помірковані. Єдине, чого немає, — це алкогольних напоїв. І не тому, що власник не хоче частувати гостей, — який же то ресторан без келиха доброго вина чи шампанського? Все багато прозаїчніше: мерія не видає ліцензії на торгівлю спиртними напоями. І висуває сміховинну причину — немає відповідних бланків. Майже рік. Мабуть, у такий спосіб «віддячує» за те, що пан Фаркаш насмілився оскаржити в суді рішення міськвиконкому, в якому йому «рекомендувалося»... демонтувати вже збудований ресторан і відмовитися від наданої ділянки. Суд залишив у силі права бізнесмена.

Тепер пан Фаркаш на роздоріжжі: продовжувати далі заплановане будівництво (а це — універсальний магазин, п'ятизірковий готель із залом засідань для ділових людей з усіма належними атрибутами, нічний клуб тощо) чи поки що відстоювати від зазіхань мерії першу ластівку, яка новому керівництву міста — як більмо в оці. Воно навіть організувало тут ретельну перевірку податкової інспекції, представники якої підняли всі папери впродовж трьох років роботи фірми в Ужгороді. Жодних порушень не виявили: «Будапешт імпекс» справно поповнює місцеву казну, хоча фірму обіцяли протягом п'яти років звільнити від сплати всіляких податків.

— Вірю, що нинішній «беспредел» зрештою закінчиться, і з зможу довести до кінця намічене, —наголосив на скликаній ним прес-конференції Елемир Фаркаш, — прикро тільки, що, спостерігаючи мої поневіряння, ще довго не йтимуть в Україну серйозні інвестори.

Микола ГОРВАТ.

Закарпатська область.

Антимонопольний комітет на варті ринкових відносин

В умовах ринку, що зароджується, три роки тому було створено Антимонопольний комітет. Його головне завдання — захист конкуренції від різного роду монопольних замахів.

Обсяг роботи комітету, за словами його голови Олександра Завади, доволі широкий: від розроблення стратегічної політики антимонопольної діяльності держави до карних санкцій щодо порушників антимонопольного законодавства. Конкуренція — стимул економічного розвитку. Проте під час становлення нових ринкових відносин, на переконання голови АК, вона потребує захисту. Для цього в Україні створено конкурентне (антимонопольне) законодавство: закони України «Про обмеження монополізму і недопущення недобросовісної конкуренції у підприємницькій діяльності», «Про захист від недобросовісної конкуренції», прийнято в першому читанні Закон «Про природні монополії», підготовлено законопроект «Про захист економічної конкуренції». Навіть у програмі дій уряду є спеціальний розділ з конкурентної політики.

За час свого існування державний «борець з монополізмом» призупинив 251 випадок дискримінації суб'єктів підприємницької діяльності з боку органів влади. Здебільшого розслідування АК провадить за заявами громадян або юридичних осіб. Але 90 % перевірок в агропромисловому комплексі, за словами Олександра Завади, ініціював сам комітет. За три роки Антимонопольний комітет повернув до державної скарбнички 3 млн. 173 тис. грн. і цілком окупив своє існування.

Хто загубив 28 вагонів... горілки?

Наша газета вже писала про затримання на ліцензійних складах області 28 вагонів алкогольних напоїв, що потрапили в Україну контрабандним шляхом. Було це у травні. Тоді прокуратура Закарпатської області порушила кримінальну справу. Спливали місяці, але по товар ніхто не приходив. Здавалося, все зрозуміло. Аж раптом облпрокуратура з подачі Генеральної припиняє кримінальну справу. А всі «заарештовані» 1650 тисяч пляшок горілки вирішено повернути відправникові.

Добрі ми все-таки дяді.

Кримінал

Син — кат

У полі поблизу міста Ворожби відкопали два трупи: літніх чоловіка й жінки зі слідами насильницької смерті. Місце слідчим карного розшуку вказав під тиском очевидних доказів сам убивця — Ігор Ю., син загиблих.

За версією, якої тримається цей нелюд, він убив батьків за те, що йому набридли сімейні чвари старих. Здійснити намір йому допоміг вірний друг Г., з яким того дня сиділи за пляшкою. Коли надворі стемніло і старі полягали спати, молодики без вагань зробили свою справу: жінку задушили, а чоловікові завдали смертельного удару по голові. Трупи вивезли дитячою коляскою за місто й закопали...

Віталій МАКСЮТЕНКО.

Сумська область.

Новітні робінзони розводять коноплі

Гектарну плантацію наркотичних рослин — індійських конопель виявили працівники СБУ на дніпровському острові Безіменний, що неподалік села Львове Бериславського району.

Учасники рейду знайшли також кілька схронів, де зберігалося ще не перепраблене на берег зілля. За підрахунками спеціалістів, плантація могла б дати комерсантам від наркобізнесу не менш мільйона доларів. Затримано двох осіб, підозрюваних у причетності до вирощування дурману. Можливо, що й на інших безлюдних островах дельти Дніпра новітні робінзони розбили такі плантації.

Іван КАЛИНИЧЕНКО.

Херсонська область.

З пошти

Що відрізати тим, хто не платить пенсію?

Ми, пенсіонери села Козинці Бородянського району Київської області, останній раз одержали 40% пенсії за серпень місяць. Як же жити нам, старим і хворим людям, як харчуватися, одягатися, оплачувати комунальні послуги? Прийшла зима — ні за що привезти дрова, вугілля, нема за що купити ліки. Ми звертаємося до вас, шановний Президенте, і просимо допомогти нам у виплаті пенсій. Вони й так мізерні, але і того не бачимо. Не дозволяйте мучити нас голодом і холодом, не знущайтеся з нас, старих людей. Прем'єр-міністр видав наказ відрізати електроенергію тим, хто не платить. А що і в кого відрізати за те, що не платять пенсію?

З повагою
В. БОНДАРЕНКО,
В. ОВДІЄНКО —
усього 33 підписи.

Козинці
Київської області.

Вимагаємо погасити заборгованість

Складається враження, що про існування в державі геологічної галузі просто забули. А нам сьогодні, як і всім, дуже важко жити. Хоч ми і не бюджетна сфера, бо фінансуємося за рахунок надходжень у республіканський бюджет відрахувань добувних підприємств на геологорозвідувальні роботи. З офіційних джерел відомо, що обсяг цих відрахувань досить великий і їх вистачає для фінансування нашої галузі, але Кабінет міністрів через загальну скруту перерозподіляє ці кошти на інші потреби. Ми не хочемо вдаватися в полеміку про пріоритети фінансування тих чи тих галузей, та все ж зауважимо, що такі дії є порушенням основного фінансового закону — бюджету України на 1996 рік.

З цієї причини робітники нашого підприємства, та й більшість геологів України, одержали заробітну плату тільки за січень-лютий 1996 року. Ми не маємо можливості не тільки оплачувати комунальні послуги, але й купити хліба чи ліків.

Ми доведені до відчаю. Вимагаємо негайно погасити заборгованість із заробітної плати геологам!

Колектив Причорноморсько-Кримської комплексної нафтогазорозвідувальної партії ГГП «Кримгеологія» — всього 280 чоловік.

Євпаторія.

— Ми лікуємо лише тих, у кого є гроші на поховання.

На вугіллі живемо, а в котельнях холодно

Від імені трудового колективу ордена Леніна шахти «Анненська» ВО «Стахановвугілля» і мешканців містечка Анненки до вас звертаються: профспілковий комітет шахти, ради містечка — ветеранів, школи, медпрацівників, культури — з проханням допомогти нашому, а також сусіднім містечкам не померти з голоду й холоду, від хвороб і злиднів. За підрахунками спеціалістів, запаси вугілля у нас становлять 12,5 млн. тонн, що дасть змогу шахті продуктивно працювати ще років сорок. Але через повну відсутність матеріально-технічного забезпечення ще з 1993 року продуктивність шахти катастрофічно упала. З березня людям не виплачують заробітну плату, багато гірничих кадрів звільнилися з роботи. Це потягло за собою скорочення режиму роботи шахти, а значить, і видобутку вугілля. У катастрофічному становищі опинилися сім'ї гірників і всіх мешканців селища. На порозі зима, багато хто з людей зустрічає її без продуктів харчування, теплого одягу, палива. Котельні стоять холодні — немає чим топити. Ми всі замерзнемо. А наша шахта єдина, що ще може забезпечити людей і роботою, і теплом, — усі навколишні вже не працюють. Допоможіть зберегти життя нашому підприємству, підтримайте нас!

Профспілковий комітет шахти «Анненська».

Горлівка
Луганської області.

Кордон

На заставу — не з порожніми руками

Буковина нарощує обсяги шефської допомоги прикордонним заставам, що базуються на її території. Так розпорядженням голови облдержадміністрації Георгія Філіпчука за сумлінне виконання службових обов'язків з охорони Державного кордону, зразкову військову дисципліну 18 солдатам і офіцерам вручено грошові премії. Чернівецькому прикордонному загону виділено трикімнатну квартиру. Охоронцям кордону місцеві органи влади подарували 6 телевізорів, холодильник, понад 500 книжок українською мовою, канцтовари, дрова, посуд, нафтопродукти. На прикордонні застави передано майже 33 тонни картоплі, 8 тонн капусти, 2 тонни цибулі, майже тонну борошна та круп, понад тонну м'яса, 2 тонни цукру, 5 тисяч пачок цигарок. Окремим підрозділам селянські спілки та колгоспи подарували молодняк великої рогатої худоби, свиней, допомогли кормами.

Василь БАБУХ.

Чернівці.

«Тайфун» на полігоні

У світі цьому пристрою немає аналогів, —одностайно заявляють не тільки автори — працівники Сіверськодонецького об'єднання «Хімавтоматика», а й експлуатаційники — луганські пожежники. Випробування на полігоні пристрою аерозольного пожежогасіння «Тайфун-1» вразили всіх присутніх. Заправлений бензином макет легкової автомашини миттю спалахнув і так само вмить його було погашено кількома пострілами водного аерозолю під високим тиском. «Хімавтоматика» секретами дії установки не ділиться: ноу-хау — цим сказано все.

Анатолій КОБЕЛЬНЮК.

Луганська область.

Пригода

В ямі снаряд — недоречі

Обернулася трагедією знахідка жителя села Сасівки Компаніївського району Володимира Даума. Копаючи яму, він знайшов якийсь металевий предмет. Припинивши роботу, почав його розглядати. Раптом знахідка вибухнула, тяжко поранивши осколками ноги і йому та дружині, що стояла поруч. За свідченням місцевих жителів, тут у 1943—1944 роках тривали тяжкі бої, в землі залишилося ще чимало смертоносної зброї.

Микола ВОЛОК.

Кіровоградська область.

Актуальне інтерв'ю

Заручники війни? Посланці миру?

ЧОТИРИ дні — з 11 до 14 грудня — в Києві відбуватиметься міжнародний симпозіум із проблем реституції (повернення) культурних цінностей, у якому братимуть участь світові авторитети в цій галузі. Кореспондент «Голосу України» взяв інтерв'ю у першого секретаря посольства Німеччини в Україні, референта з питань німецької меншини і культури Крістіана Георга РАЙСМЮЛЛЕРА.

— Пане Райсмюллер, у цьому зв'язку пригадаймо історію...

— Під час окупації Східної Європи і західної частини Радянського Союзу військами вермахту увагу деяких німецьких цивільних і воєнних організацій було привернено до установ культури і творів мистецтва.

З літа 1943 року під впливом нестримного просування Червоної Армії на захід вони розпочали широке вивезення культурних цінностей — предметів мистецтва, археологічних знахідок, архівів, бібліотек, наукових зібрань із Радянського Союзу. У цьому великомасштабному пограбуванні багато хто брав участь: гауляйтери та партійні бонзи, а також військові відомства, науковці і деякі німецькі військовики, які діяли на власний розсуд.

— Так, і під час війни, що велася за стратегією «випаленої землі», було зруйновано церкви, музеї, колекції: частина награбованого під час перевезення зникла або була знищена у ході відступу. Решта була у підвалах музеїв, у гірничих штольнях або інших підземних сховищах. Тож цілком справедливо й росіяни, й українці говорять сьогодні про невимірні втрати культурних цінностей. І навряд чи хтось з німецької сторони може це заперечувати...

— Ніхто й не заперечує. Вивезення творів мистецтва, що ним займалися німці під час другої світової війни, суперечило нормам міжнародного права. Це було варварське зазіхання на культурну самобутність слов'янських народів. Норми права і почуття порядності, а також вшанування жертв націонал-соціалістського мародерства культурних цінностей вимагають говорити про це відкрито й на повен голос. Без цього чіткого визнання не могло б бути ані юридичного, ані морального права говорити про повернення цінностей, переміщених під час другої світової війни.

Однак той, хто хоче обмежитися лише такою оцінкою, рішуче не додаючи при цьому, що таке пограбування, що зачіпає зазіхання на культурну самобутність народів, не повинно повторюватися й виправдовуватися, зупиняється на півдорозі й ризикує тим, що дух і практику недоброго минулого буде перенесено у нічим не ліпше майбутнє.

Коли кажуть про повернення, то йдеться не про взаємні заліки або репарації, не про трофеї або воєнну здобич і не про різницю між агресією, що суперечить міжнародному праву, та правомірною обороною, а про речі зовсім іншого плану: про повагу невід'ємної культурної самобутності, розпоряджатися якою за умов війни і поразки не дозволено нікому, навіть тому, хто здобув перемогу. Ця самобутність перебуває під захистом міжнародного права, бо є частиною гідності людини і народу, і як велика цінність шанована всіма культурними націями.

— Відомо, що основна частина вивезених із СРСР до Німеччини культурних цінностей після 1945 року потрапила до рук союзників...

— Так. Вони звезли їх на так звані «збірні пункти» і потім передали Радянському Союзу.

Слід зазначити, що Сталін так само, як і його візаві – Гітлер: він віддав наказ наступаючим військам реквізувати на захоплених територіях німецькі культурні цінності як воєнні трофеї. Радянські трофейні комісії цілком вилучали фонди музеїв, бібліотек, мистецьких зібрань. Серед них, наприклад, всесвітньо відоме зібрання Дрезденської галереї, шедеври з колекції «Зелений звід», найбільш відомі експонати Музею Пергамон і майже вся колекція Східноазіатського музею в Берліні.

— Але у 50-ті роки Радянський Союз ухвалив рішення повернути частину реквізованих цінностей...

— ... Братній НДР. До Федеративної Республіки Німеччина нічого не було повернуто. «Холодна війна» і бар'єри між Сходом і Заходом визначала свої критерії і кордони, котрі не залишали місця для пошуку, не кажучи вже про переговори щодо повернення культурних цінностей між Бонном і Москвою. Окрім того, внаслідок своєрідного розуміння міжнародного права комуністичне кремлівське керівництво не могло і не хотіло визнати, що велика кількість захоплених німецьких культурних цінностей все ще перебуває на його території і, не довго думаючи, оголосило це державною таємницею.

Те, що в Радянському Союзі мало печать секретності, в офіційному розумінні просто не існувало. Отже, всесвітньо відомі твори мистецтва всіх епох — живопис, скульптура, бібліотеки і художні зібрання – на тривалий час стали заручниками війни.

— Але ж часи змінилися. І Росія вступила до Ради Європи, інтегрувалася до інших європейських і міжнародних організацій, взяла на себе зобов'язання керуватися принципами міжнародного права, в тому числі й у цій сфері...

— У цій сфері поки що лише декларації: не так давно Державна Дума Російської Федерації ухвалила постанову про припинення передання культурних цінностей Німеччині. Гадаю, що це стосується й колишніх республік Радянського Союзу – України і Беларусі. Адже всі культурні цінності, вивезені під час другої світової війни з цих республік, було повернено до СРСР. І нині вони в музеях і сховищах Москви та Санкт-Петербурга. Щось я не чув про їхнє повернення... Сподіваюся, багато що з'ясується нині, під час міжнародного симпозіуму в Києві.

— А яка ваша точка зору на ситуацію, що склалася навколо цієї проблеми? Маю на увазі повернення культурних цінностей обом сторонам — і Україні, і Німеччині?

— Офіційна позиція німецької сторони виходить із норм міжнародного права: Німеччина повернула Москві все награбоване, в тому числі й вивезене із України, і наполягає на поверненні своїх цінностей.

Що ж до культурних цінностей України, то їх у Німеччині не залишилося. Але ми знаємо, що в архівах, музеях і сховищах України є чимало творів мистецтва, вивезених під час другої світової війни з Німеччини. До речі, напередодні візиту канцлера Гельмута Коля, який відбувся у вересні, Україна повернула три дуже цінні альбоми гравюр, датованих 1718—1720 рр., що зберігалися у Київському музеї східного і західного мистецтва. Їх передали до Дрезденського кабінету гравюр. Але там не вистачає 560 гравюр! Експерти, які працювали в Києві, бачили в Музеї східного і західного мистецтва ще два такі альбоми. Вони припускають, що в цьому музеї є ще й інші цінності, вивезені з Німеччини.

— Цей музей було пограбовано під час війни...

— Так, і ми це розуміємо. Розуміємо, що музей хоче мати компенсацію за втрачене. І хоча цей аргумент не відповідає міжнародному праву, німецька сторона розуміє й труднощі, й проблеми, в яких опинився не лише музей, а й уся країна. Так, ми, виходячи з норм міжнародного права, хотіли б отримати свої цінності без будь-яких умов, однак готові підтримати музей. Скажімо, в обмін на предмети мистецтва допомогти в реставрації будинків та інших роботах. Принаймні, україно-німецькі відносини у цій сфері вирізняються великою довірою і відкритістю.

— Нині багато говорять про можливу допомогу Німеччини у поверненні культурних цінностей із Росії до України...

— Хоча Росії і є що повертати Україні, Німеччина у цій справі не може пов'язувати себе якоюсь угодою, бо це суперечить нормам міжнародного права. Тим паче тепер, коли після постанови Державної Думи про припинення повернення культурних цінностей у Бонна і Москви виникли ускладнення.

Тут позиція може бути лише одна, правова: після війни всі цінності, в тому числі й інших республік колишнього СРСР, повернуто Росії. Тепер, коли ці республіки стали незалежними державами, Росія зобов'язана повернути те, що їй не належить.

Розмову вела Валентина ПИСАНСЬКА.

Хроніка. Факти. Події

Джакарта

Міністри мусульманських країн зустрілися

Актуальні питання міжнародної політики, що зачіпають інтереси мусульманських держав, перебувають у центрі уваги щорічної наради міністрів закордонних справ країн—учасниць Організації Ісламська конференція (ОІК), яка проходить в індонезійській столиці.

Серед обговорюваних тем — становище в Афганістані, на Близькому Сході, в Боснії й Герцеговині, Сомалі, на Кіпрі, вірмено-азербайджанський конфлікт. Як повідомив генеральний секретар ОІК Хамід Алгабід, делегати не торкалися ситуації в Алжирі, Таджикистані. Події там – «внутрішні проблеми цих країн, а без відповідного звернення, згідно з практикою ОІК, наша організація не береться за розгляд таких проблем». Зовсім інша справа — Афганістан, який має давню історію залучення міжнародних організацій, відзначив він. На конференції лунають заклики щодо припинення вогню з обох сторін в Афганістані, демілітаризації Кабула, створення уряду, який би відстоював інтереси всіх верств афганського суспільства.

Белфаст

Життя принца важливіше, ніж довічне ув'язнення

Колишнього ватажка підпільної Ірландської республіканської армії (ІРА) Шона О'Каллагена, який відбував «три довічні ув'язнення» в одній із в'язниць Північної Ірландії за скоєння кількох десятків терористичних актів, випущено на волю згідно з амністією королеви Великобританії Єлизавети II. За припущенням, О'Каллаген опинився на волі завдяки тому, що в 1983 році допоміг британським властям попередити замах на спадкоємця британського престолу принца Чарльза і його тодішню дружину принцесу Діану.

О'Каллагена давно занесено ІРА до чорних списків як зрадника. І його вихід на свободу означає, що відтепер його життя буде завжди під загрозою.

Стокгольм

Що головна нагорода для матерів?

Щасливіше майбутнє для всього людства в XXI столітті залежатиме від того, чи зможуть люди створити нові економічну та соціальну системи замість тих, які сьогодні спричиняють нестабільність і невпевненість. Про це говорилося в стінах шведського парламенту на урочистій церемонії вручення альтернативної Нобелівської премії за 1996 рік. Лауреатів премії «За життя, гідне людини», привітала голова шведського ріксдагу Біргітта Даль.

Під звуки фанфар засновник премії швед Якоб фон Укскюлль вручив диплом представникам Комітету солдатських матерів Росії, який удостоєний цієї нагороди за внесок у справу гуманізації збройних сил Росії та захист прав військовослужбовців, за мужні зусилля, спрямовані на припинення війни в Чечні.

За повідомленнями кореспондентів "ГУ" та зарубіжних агентств.

То вони, виходить, літають...

Останнім часом знову «на слуху» питання майбутнього українських стратегічних бомбардувальників. А саме — що нам з ними робити? Після візиту міністра оборони України до Москви російська газета «Известия», згадуючи бомбардувальники, зазначила, що вони не придатні для використання. Отож, мовляв, торгувався-торгувався Київ із Москвою і... залишився ні з чим — при цьому газета посилалася на «представника ВПС РФ». Росія, заявив «представник» (прізвище не називалося), вже від закупівлі літаків відмовилася.

Днем пізніше у Києві О. Кузьмук, коментуючи ці твердження спростував фактично інформацію про непридатність літаків для експлуатації. Втім, про подальшу їхню долю міністр не висловився. Але ось нова інформація, яку передав московський «Інтерфакс».

Як повідомило агентству «джерело у військовому відомстві», Москва й Київ узгодили розміри компенсації, яку Росія надасть Україні за передання групи стратегічних бобмардувальників. Названо й цифру: 25 літаків, із яких десять — Ту-160 і п'ятнадцять — Ту-95МС, оцінено в 320—350 млн. доларів. Гроші, щоправда, Україна не отримає — вони підуть у рахунок українського боргу Росії. Передання має бути оформлено окремою міжурядовою угодою.

То, виходить, літаки ще мають ціну. І декому вигідно її «збити» — ось і з'являються повідомлення про те, що «бомбардувальники можуть піти лише на металолом». Утім, навряд чи названа «російським джерелом» вартість відбиває реальну цінність техніки. Але, з іншого боку, Україні вона не потрібна: і крім Росії ніхто її не купить.

Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ.

Важливий не лише зміст...

15 грудня виповнюється чотири роки з дня прийняття Закону України «Про статус суддів». Неофіційно цей день вважається днем незалежності суддів і, відповідно, судової влади.

Сьогодні судді знаходяться на передовому рубежі захисту Конституції України, прав і свобод громадян, які проживають в Україні. І від того, як буде застосовуватися Конституція в житті, в судочинстві, значною мірою залежить побудова правової держави в Україні.

Ухваленням нового Основного Закону держави завершено складний етап створення в Україні основ демократичного суспільства. Настав час для вивчення й осмислення положень нової Конституції, визначення напрямів та процедури їх реалізації судами. Адже життя свідчить, що важливим є не лише зміст закону, а й те, як цей закон приводиться у дію.

Сьогодні, застосовуючи Конституцію і закон, суд може використовувати аналогію закону й аналогію права, тобто приймати рішення, керуючись не тільки буквою, а й духом закону, аксіомами та принципами права. Йдеться передусім про екстремальні, виняткові ситуації, особливо у процесах, що забезпечують такий баланс двох гілок влади, котрий гарантував би панування в суспільстві права і справедливості.

У Конституції передбачено, що закони, інші нормативно-правові акти мають прийматися на основі Конституції і відповідно до неї. У зв'язку з цим пленум Верховного суду України, який відбувся 1 листопада 1996 року, роз'яснив судам, що під час розгляду справ слід оцінювати зміст закону або іншого нормативно-правового акта, котрий регулює правовідносини, з точки зору його відповідності Основному Закону і застосовувати Конституцію як акт прямої дії, коли закони або інші нормативно-правові акти, в тому числі й ті, що були чинні до прийняття Конституції, суперечать їй. Чинні норми Конституції України дають судам загальної юрисдикції всіх інстанцій право відхиляти закон або інший нормативно-правовий акт, що суперечить Конституції, без звернення до Конституційного суду.

У разі невизначеності в питанні, чи відповідає Конституції України застосований закон або закон, який підлягає застосуванню в конкретній справі, суд зупиняє розгляд справи і звертається з мотивованою ухвалою (постановою) до Верховного суду України, який згідно ст. 150 Конституції може порушувати перед Конституційним судом питання про відповідність законів та інших нормативних актів Конституції.

Юрисдикція судів поширюється на всі правовідносини, що виникають у державі, а судам підвідомчі всі спори щодо захисту прав і свобод громадян. У зв'язку з цим суд не може відмовити особі у прийнятті позовної заяви чи скарги лише з тієї підстави, що її вимоги можуть бути розглянуті в передбаченому законом досудовому порядку. Стаття 55 Конституції кожному гарантує право на оскарження у суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, місцевого самоврядування, посадових і службових осіб. Тому суд не може відмовити особі у прийнятті чи розгляді скарги з підстав, передбачених законом, яким це право обмежується.

У постанові пленуму дано ряд роз'яснень щодо застосування судами Конституції та законодавства під час розгляду цивільних і адміністративних справ.

Зокрема, розглядаючи спори, слід мати на увазі, що згідно з ч. 3 ст. 43 Конституції використання примусової праці забороняється. У зв'язку з цим не можуть застосовуватись як такі, що суперечать Конституції, правила статей 32, 33, 34 КЗпП України, відомчі положення чи статути про дисципліну тощо, які передбачають можливість тимчасового переведення працівника без його згоди на іншу роботу в порядку дисциплінарного стягнення, у разі виробничої необхідності або простою, а також можливість виконання ним роботи, не передбаченої трудовим договором. Не вважають за примусову працю військову або альтернативну (невійськову) службу, а також роботу, що виконується особою (чи службу, яку вона несе) за вироком чи іншим рішенням суду або відповідно до законів про воєнний і про надзвичайний стан.

Виходячи з ст. 47 Конституції, ніхто не може бути примусово позбавлений житла інакше як на підставі закону за рішенням суду. Тому під час вирішення житлових спорів судам слід мати на увазі, що неприпустимо виселяти в адміністративному порядку за санкцією прокурора осіб, які самоуправно зайняли жиле приміщення або проживають у будинках, що загрожують обвалом.

З урахуванням конституційного положення про захист державою права приватної власності пленум Верховного суду підкреслив, що відповідно до ч. 6 ст. 41 Конституції конфіскація майна може бути застосована виняткова за рішенням суду у випадках, обсязі та порядку, встановлених законом. У зв'язку з цим справи про адміністративні правопорушення, за вчинення яких законом передбачено конфіскацію приватного майна особи, мають розглядати тільки суди. Отже, її вже не можуть застосувати особи, яким це право надає Кодекс України про адміністративні правопорушення, Митний кодекс України тощо.

У постанові роз'яснено також ряд питань застосування Конституції України у кримінальному судочинстві.

Виходячи з особливого значення закріпленого Конституцією принципу презумпції невинуватості особи, пленум наголосив на тому, що неприпустимо покладати на обвинуваченого (підсудного) доведення своєї невинуватості.

Статтею 129 Конституції до основних засад судочинства віднесено підтримання в суді державного обвинувачення, що відповідно до її ст. 121 покладається на прокуратуру. Таким чином, суди звільнено від протиправної функції підтримання обвинувачення і доведення вини особи. Тому під час віддання особи до суду у всіх справах, що надійшли до суду з обвинувальним висновком, визнавати обов'язковою на підставі п. 1 ст. 253 КПК участь у судовому засіданні державного обвинувача — прокурора.

Важливим є роз'яснення в постанові порядку надання дозволу на проникнення до житла чи до іншого володіння особи, на накладення арешту на кореспонденцію, її виїмку та на зняття інформації з каналів зв'язку. Розгляд таких матеріалів має здійснювати виняткова суд, який за результатами розгляду повинен ухвалити вмотивоване процесуальне рішення. Увагу судів звернуто на те, що статті 9 і 13 перехідних положень Конституції не поширюються на дію ст. 30 (у частині надання дозволу на проникнення до житла чи до іншого володіння особи) та ст. 31 Конституції.

Викладені в постанові пленуму Верховного суду України роз'яснення не охопили всіх аспектів застосування судами Конституції України. Це пояснюється об'єктивними причинами, насамперед відсутністю відповідної практики, що, без сумніву, поставить перед судами ще цілий ряд питань. Відповіді на них даватимуться в постановах пленуму щодо розгляду окремих категорій цивільних, адміністративних та кримінальних справ.

Володимир СТЕФАНЮК,
перший заступник голови Верховного суду України, заслужений юрист України.
Мал. Анатолія АНДРЄЄВА.

Суспільство

НЕЗАЛЕЖНІСТЬ, ЯКА ВІДБУЛАСЯ

У лютому 1991 року «Голос України» друкував критичні нотатки з приводу конфліктної ситуації у дніпропетровській музичній школі № 18 («Фальшивий марш на Старосіллі»). Не могли ми тоді передбачити, що частина викладачів цієї школи відокремиться від «офіційної» профспілки і разом із десятьма подібними «бунтівними» осередками утворить свою — справді незалежну.

Сьогодні комітет незалежної профспілки працівників наукових і виробничих підприємств Дніпропетровської області, що об'єднує майже 5 тисяч первинних організацій, не просто вижив всупереч усім утискам і переслідуванням, а став одним із провідних, про нього в області говорять і пишуть частіше, ніж про «традиційні» профспілки.

Профспілка наукових та виробничих підприємств забезпечує захист працівників найрізноманітніших трудових колективів — приватних і державних фірм та акціонерних товариств, малих підприємств і будівельних організацій, навчальних, медичних, торгових закладів, страхових компаній і банків, господарств агропромислового комплексу. А нині до них приєдналися й чималі колективи металургів та енергетиків.

Оця «різношерстність» і ніби несумісність, засвідчує, як бракує нам справжнього захисту інтересів найманих робітників і службовців і у державному, і в приватному й колективному секторах. Залишені у спадщину адміністративною системою профспілки неспроможні реформуватися відповідно до нових вимог, а їх незграбне пристосуванство стає чимдалі очевидніше і зрозуміліше для багатьох. Тож популярність незалежної профспілки, такої, як дніпропетровська працівників наукових та виробничих підприємств, цілком зрозуміла: якщо чимало вільних профспілок, котрі виникали останніми роками, потім не витримували іспиту через надмірну заполітизованість або надмірний радикалізм, то в цьому випадку перевагу одразу віддали саме запитам і домаганням «низових» осередків, а не амбіціям лідерів.

Як заявляє голова обласного комітету цієї профспілки Петро Петриченко, саме орієнтація на інші методи роботи, ніж у традиційних профспілках, і вирізняє його організацію.

—З одного боку, для нас не існує жодних команд і розпоряджень зверху, з іншого, ми ні з ким не повинні узгоджувати власні рішення, — розповідає Петро Петриченко. — Не озираємося ні на місцеве, ні на «вище» начальство, спираємося тільки на чинне в Україні законодавство.

Щоб не бути голослівним, Петро Михайлович зупинився на конкретних випадках: невчасна виплата заробітної плати, як це було з учителями нікопольської школи-гімназії «Едем» і кількох шкіл Синельникова, незаконне звільнення з роботи «опальних» членів профспілки та інші порушення законних прав працівників.

Ось у Кривому Розі акціонери ЗАТ «Кривбасліфт» придбали собі магазин, та віднайшлися «сили», котрі забажали відібрати його у свою власність під прикриттям «впливових інстанцій»... Завадила профспілка: за участю її обласного комітету вдалося виграти загалом понад двадцять подібних судових процесів.

Ми не прагнемо щоразу судових «фіналів» —передусім намагаємося розв'язати конфліктні ситуації в «зародку», запрошуючи на переговори-консультації усіх зацікавлених, — каже Петро Петриченко. — Керівники підприємств, заснованих на приватній чи колективній власності, яким подобається наше принципове невтручання в їхні виробничі справи, охоче прислухаються, коли йдеться про юридичні моменти, пов'язані з правами їх працівників. Адже це своєрідне застереження від судових «неприємностей». Фактично ми виконуємо обов'язки і юридичного консультанта, і навіть адвоката.

Захищаючи трудові, соціальні та економічні інтереси робітників та службовців у всіх органах виконавчої і, коли необхідно, судової влади, ця профспілка діє оперативно, без бюрократичної тяганини і водночас без обережності та побоювань.

Перевіряють кожний «сигнал» з первинних осередків, співпрацюють з ними за обопільними домовленостями-угодами, в яких розмежовані повноваження обкому і первинних осередків.

Така тактика приваблює дедалі більше керівників окремих фірм та підприємств, що почали за власною ініціативою звертатися в обком по допомогу. Петрові Петриченку та його колегам доводиться тепер шукати і партнерів для бізнесу, і ринки збуту продукції.

Запровадили тут і прозоре розподілення внесків за попередньою домовленістю, а не автоматичне й неконтрольоване їх відрахування, як це велося в офіційних профспілках. Як результат, сьогодні обком забезпечує санаторно-оздоровчими пільговими путівками практично всіх, хто бажає, працівників своїх первинних організацій.

Отож не випадково профспілка працівників наукових і виробничих підприємств популярна в регіоні, і зараз створює свої міські комітети у Кривому Розі, Нікополі та Новомосковську.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.
Дніпропетровськ.

Время "КИА" пришло!

Уже более 50 лет мы производим автомобили **KIA** и экспортируем их в 120 стран мира. Автомобили - это наша профессия. Мы вкладываем все наши знания, опыт и душу в производство таких машин, которые долго будут служить вам верой и правдой. **LG International**, эксклюзивный дистрибьютор **KIA Motors**, заботится о том, чтобы вы ездили на современном добротном автомобиле и чувствовали себя удобно.

Представительство на Украине:
LG International Corp.
252021, г.Киев,
ул. Грушевского, 34а,
тел.: (044) 293-5506
факс: (044) 293-3948

"Автотрейдинг", г.Киев. Тел.: (044) 221-6622, 221-6722. **"Укрпроминвест"**, г.Киев. Тел.: (044) 462-5878, 462-5879. **"Украинская Индустриальная Корпорация"**, г.Киев. Тел.: (044) 560-9000, 560-9001, 556-7446. **"АЛГРИ"**, г.Одесса. Тел.: (0482) 68-5000, 68-1127. **"АЛЕКС"**, г.Донецк. Тел.: (0622) 21-5283, 21-5135.

ЗАПРОШЕННЯ ДО ТЕНДЕРА

Випробувальне і вимірювальне обладнання для мереж передачі

Це запрошення до тендера випливає із загального повідомлення про закупівлі для цього проекту, опублікованого у додатку до щомісячної публікації ЄБРР Procurement Opportunities у березні 1994 р.

Українське підприємство міжнародного і міжміського зв'язку і телебачення (УКРТЕК) отримало кредит від Європейського банку реконструкції і розвитку (ЄБРР) для відшкодування витрат за проектом підводного кабелю ІТУР і зв'язаних з ним підпроектів в Україні. Передбачено, що частину коштів цього кредиту буде використано для прийнятних платежів згідно з контрактом на закупівлю випробувального і вимірювального обладнання для мереж передачі.

УКРТЕК як покупець зараз приймає запечатані тендерні пропозиції від постачальників для наступного контракту:

Постачання випробувального і вимірювального обладнання для цифрових мереж передачі

Включно:
аналізатори якості передачі і помилок ПЦІ/СЦІ;
оптичні часоімпульсні рефлектометри;
випробувальні комплекти і зварювальні апарати для оптичного волокна;
випробувальні комплекти: аналоги (НВЧ) «білого» шуму.

Жодну тендерну пропозицію не буде прийнято для меншого числа позицій або кількостей, ніж вказано у тендерній документації.

Тендер відкрито для всіх учасників із усіх країн, і контракти буде укладено згідно з Принципами і правилами закупівлі товарів і послуг за проектами, що їх фінансує ЄБРР.

Тендерна документація буде з 26 листопада 1996 р. Її можна отримати за нижчезазначеною адресою після подання письмової заяви і сплати невідшкодовуваного внеску в розмірі 170 гривень (для вітчизняних учасників) або 100 доларів США чи еквіваленті у вільно конвертованій валюті (для іноземних учасників). Оплату може бути здійснено так:
для вітчизняних учасників оплата у місцевій валюті.
Номер рахунку: 606703 5 КФ АППБ «Аваль» МФО 3226
Київ Ім'я рахунку: УКРТЕК
Для іноземних учасників оплата у доларах США або у вільно конвертованій валюті.
Номер рахунку: 3850071108 Державний експортно-імпортний банк України
Україна, Київ-1, вул. Хрещатик, 8 Ім'я рахунку: УКРТЕК

У разі потреби тендерну документацію буде швидко відправлено з використанням кур'єрської поштової служби. Учасники, що вимагають такої послуги, мають додати до оплати додатково 50 доларів США (або еквівалент у вільно конвертованій валюті).

Тільки сторони, котрі куплять тендерну документацію, буде допущено до тендера.

Тендерні пропозиції слід подавати англійською та українською або російською мовами. Всі тендерні пропозиції має супроводжувати гарантія у розмірі не менш 2% від загальної суми тендерної пропозиції у валюті тендерної пропозиції або у іншій вільно конвертованій валюті.

Тендерні пропозиції доставляти за нижче зазначеною адресою до 10 год. ранку (за місцевим часом) 12 лютого 1997 р. Тендерні пропозиції буде відкрито о 10 год. 30 хв. ранку (за місцевим часом) у той самий день у присутності представників учасників тендера.

Потенційні учасники можуть отримати подальшу інформацію за адресою:
Україна, Київ, 252110, Солом'янська, 3, УКРТЕК,
Відділ впровадження проектів, кімната 205.
Тел:+ 380-44-244-04-46.
Факс:+ 380-44-244-04-58.

Консолідований баланс ВАТ "Дніпрошина" на 1 січня 1996 року

АКТИВ	На початок року, млн. крб.	На кінець звіт періоду, млн. крб.
І. ОСНОВНІ ЗАСОБИ ІНШІ ПОЗАОБОРОТНІ АКТИВИ		
Нематеріальні активи: залишкова вартість	871	791
Основні засоби: залишкова вартість	3.054.541	3.119.769
Незавершені капітальні [illegible]адення	55.991	310.590
[illegible]ткування	11.199	27.389
[illegible]гострокові фінансові вкладення	33.878	25.981
ВСЬОГО ПО РОЗДІЛУ І	3.156.480	3.484.520
ІІ. ЗАПАСИ І ЗАТРАТИ		
Виробничі запаси	1.220.920	4.024.852
Малоцінні та швидкозношувані предмети: залишкова вартість	30.110	172.508
Незавершене виробництво	129.356	615.278
Готова продукція	222.892	737.588
Товари: купівельна вартість	28.974	156.678
ВСЬОГО ПО РОЗДІЛУ ІІ	1.632.552	5.706.957
ІІІ. ГРОШОВІ КОШТИ, РОЗРАХУНКИ ТА ІНШІ АКТИВИ		
Розрахунки з дебіторами: за товари, роботи і послуги не сплачені в строк	356.766	2.117.811
з персоналом по інших операціях	14.762	128.040
з іншими дебіторами	4.371	9.871
Короткострокові фінансові вкладення	10.2000	
Грошові кошти: каса	790	812
розрахунковий рахунок	17.932	8.692
валютний рахунок	4.218	3.808
інші грошові кошти	2.173	1.121
Інші оборотні активи	1.217	203.851
ВСЬОГО ПО РОЗДІЛУ ІІІ	504.229	2.474.006
БАЛАНС	5.293.261	11.665.483

ПАСИВ	На початок року, млн. крб.	На кінець звіт періоду, млн. крб.
І. ДЖЕРЕЛА ВЛАСНИХ КОШТІВ		
Статутний фонд (капітал)	167.922	2.350.902
Резервний фонд	9.745	167.968
Фінансування капітальних вкладень	23.320	281.030
Спеціальні фонди і цільове фінансування	4.056.446	4.472.437
Доходи майбутніх періодів		5.720
ВСЬОГО ПО РОЗДІЛУ І	4.257.433	7.277.684
ІІ. РОЗРАХУНКИ ТА ІНШІ ПАСИВИ		
Короткострокові кредити банків	15.000	365.911
Розрахунки з кредиторами: за товари, роботи і послуги не сплачени в строк	610.242	1.558.150
з бюджетом	86.412	1.140.314
по позабюджетних платежах	27.098	594.434
по страхуванню	·2.547	110.659
пб оплаті праці	27.630	96.753
з іншими кредиторами	252.137	397.969
Позики для працівників	14.762	123.610
ВСЬОГО ПО РОЗДІЛУ ІІ	1.035.828	4.387.800
БАЛАНС	5.293.261	11.665.483

ФІРМА «КОНТИНІУМ»
пропонує мастила моторні в обмін на цукор-пісок.
Телефони в Луцьку: (03322) 4-23-14, 4-41-87. Т/ф (03322) 3-10-35.

Арбитражный суд Севастополя (335008, Севастополь, пл. Восставших, 6) возбудил дело о банкротстве частного малого предприятия «Тамаз» (335000, Севастополь, ул. Репина, 18, кв. 18; р/с 4468977 в АБ «Таврика»).

Арбітражним судом Київської області (252033, Київ, вул. Жилянська, 58 б) порушено справу № 33/5/б про банкрутство виробничо-комерційної фірми «Аверс». Юридична адреса боржника: 255115, Київська область, Макарівський район, с. Ніжиловичі, вул. Петровського, 72; розрахунковий рахунок 000644906 у Макарівському відділенні АК АПБ «Україна», МФО 321239, код 13739379.

Претензії кредиторів і заяви санаторів приймають протягом місяця із дня опублікування оголошення.

НАСОСЫ

ГЛУБИННЫЕ
ЭЦВ 4", 5", 6", 8", 10", 12"
И БЫТОВЫЕ
со складов
в Буче и по Украине
(50 моделей, станции управления и защиты, спецпровод)
Тел. в Киеве: (044) 276-2588
Тел. в Буче: (04497) 5-24-02

Звоните нашим региональным представителям:
Черновицкая обл., Новоселица (03733) 2-06-49, 2-06-58
Черкасская обл., Лысянка: (04749) 2-26-60, 2-24-82
Волынская обл., Горохов: (03379) 2-28-33
Хмельницкая обл., Виньковцы: (03846) 2-14-92
Чернигов: (04622) 2-40-15
Черкассы: (0472) 42-30-67
Днепропетровская обл., Желтые Воды: (05652) 2-76-52, 2-46-17
Черновцы: (03722) 2-19-64
Ровно: (0362) 29-69-40, 25-76-22

"ПРИПЯТЬ"

ПОРШНЕВЫЕ ГРУППЫ

цены снижены
для 25 типов автомобильных и тракторных двигателей

КОЛЕНВАЛЫ

ЗИЛ-130, ГАЗ-53, А-41, КамАЗ

ТОПЛИВНАЯ АППАРАТУРА
ТНВД, плунжерные пары, распылители, форсунки для дизельных двигателей производства СНГ

Оформление и отгрузка за 10 минут
"ЭВО" г.Киев, ул. Улитина, 43 (Святошин)
ЭВО ***Тел.: (044) 452-12-15, 450-91-95***

Арбітражним судом Київської області (252033, Київ, вул. Жилянська, 58 б) порушено справу № 24/7-Б про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «Нива». Юридична адреса боржника: 255100, Київська область, смт. Макарів, вул. Механізаторів, 42; розрахунковий рахунок 000467112 в Макарівському відділенні АК АПБ «Україна», МФО 321239, код 20594771.

Претензії кредиторів і заяви санаторів приймають протягом місяця із дня опублікування оголошення.

Арбітражним судом Львівської області (290010, Львів-10, вул. Личаківська, 81) порушено справу № 2/1392 про визнання банкрутом дочірнього підприємства «ЛВ-Сільстоне» польського ТзОВ «Сілстоне» (юридична адреса: 290007, Львів-7, вул. Наливайка, 17/23; р/р 609985 в Залізничному відділенні ПІБ, валютні рахунки 322180200, 322071500, 322076000 в Залізничному відділенні ПІБ Львова).

Претензії кредиторів і заяви можливих санаторів приймають протягом місяця з дня опублікування цього оголошення.

Арбитражный суд Донецкой области (343105, Донецк, б. Пушкина, 34) возбудил дела о банкротстве:

ООО «Нови» (343100, Донецкая обл., Красноармейск, м-н «Лазурный», 43/30; р/с 467008, МФО 334497 в ПИБ Красноармейска), дело № 23/2-26Б;

ЧП «Юпи» (343100, Донецкая обл., Красноармейск, ул. Бабушкина, 41; р/с 468489, МФО 334497 в ПИБ Красноармейска), дело № 22/2-26Б;

АП «Уголек» (343100, Донецкая обл., Красноармейск, п. Шевченко, ул. Спортивная, 3; р/с № 602012, МФО 334497 в ПИБ Красноармейска), дело № 21/2-26Б.

Претензии кредиторов и заявления санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

Арбітражний суд Дніпропетровської області (320004, Дніпропетровськ, пр. Кірова, 1) порушив справу № Б2-157 від 21.10.1996 р. про визнання банкрутом ТОВ «НПФ Технополіс КСА» (320000, Дніпропетровськ, пр. Гагаріна, 27, р/р 1467315 в КБ «Приватбанк» Дніпропетровська, МФО 305299).

Претензії кредиторів приймають у місячний термін з дня публікації цього оголошення.

У номер

● *Луцьк*

Жінки настраждалися й об'єдналися

У Луцьку офіційно зареєстровано міське товариство підтримки сімей алкоголіків та наркоманів. Нове об'єднання громадян здійснюватиме свої статутні завдання лише за рахунок добровільних внесків його членів та пожертвувань тих, хто небайдужий до проблем сімей алкоголіків і наркоманів.

Членом цієї незвичної організації може стати кожен громадянин України, який потребує допомоги у розв'язанні особистих психологічних та соціальних проблем, зміцненні духовного і фізичного здоров'я. Керують товариством жінки.

● *Кіровоград*

Кожний бізнесмен має стати оратором

Цикл лекцій з ораторської майстерності для студентів Кіровоградського комерційного інституту розпочали читати... в обласному музично-драматичному театрі імені Марка Кропивницького. Взявся за це художній керівник, заслужений діяч мистецтв України Іван Казнадій, який вважає, що майбутнім бізнесменам ця наука лише на користь. 150-годинний цикл лекцій Іван Васильович прочитає безплатно.

● *Одеса*

Було б що переправляти

У понеділок з українського порту Іллічівськ до Поті (Грузія) вирушить у пробний рейс накатний залізничний пором-судно.

На його борту, як повідомили агентству «Інтерфакс-Україна» в адміністрації Іллічівського порту, перевозять 90 шістнадцятиметрових вантажівок TIR.

16 грудня відбудеться урочисте відкриття нової поромної переправи «Іллічівськ—Поті», якою курсуватимуть судна типу Ro-Ro державної судноплавної компанії «Укрферрі». Переправа, як очікується, стане частиною Євро-Кавказького транспортного коридору.

● *Харків*

Класика в льотчиків у пошані

Досить несподіване «переозброєння» відбулося в урочистій обстановці у Харківському інституті військових льотчиків. На місці бюста вождя світового пролетаріату курсанти і викладацький склад прославленого навчального закладу встановили пам'ятник українському поетові Павлу Грабовському.

Вибір не випадковий. Наприкінці минулого сторіччя Павло Грабовський кілька років навчався у харківській духовній семінарії, на території котрої тепер розташовано інститут льотчиків. Саме звідси за зберігання забороненої літератури його й було відправлено у перше заслання.

Новатори з Гіркої Полонки

Своєрідним науково-практичним центром з проектування і впровадження у виробництво нових сільськогосподарських агрегатів та комплектів деталей до них стало на Волині Луцьке ремонтно-транспортне підприємство, розташоване в селі Гірка Полонка. Десять найменувань нових машин, агрегатів та вузлів — такий підсумок трирічної роботи трудівників цього підприємства, на якому, до речі, нема проблем із вчасною видачею заробітної плати.

Досвід

— А крім зарплати кожний працівник цього року одержав безоплатно до п'ятисот кілограмів зерна і по центнеру цукру, — каже керуючий підприємством Леонід Клекоць. — Ми прагнемо проектувати й випускати те, що потрібно селу, без чого не можуть обійтися велике сільськогосподарське підприємство, фермер, власник індивідуальної ділянки землі. До нас їдуть майже з усіх регіонів України, цікавляться навіть деякі зарубіжні фірми.

Найбільше досягнення підприємства — виробництво агрегатів для передпосівного обробітку грунту. Кожний такий агрегат одноразово виконує шість робочих операцій, заміняє п'ять тракторів Т-150. Майже за два роки виготовлено 26 таких культиваторів, що добре зарекомендували себе під час польових робіт у багатьох господарствах області.

— Ми запустили у виробництво ще 20 нових агрегатів, виконуємо замовлення деяких господарств Львівської та Рівненської областей, — ділиться планами Леонід Іванович. — А маємо всі можливості виготовляти 150 і більше таких машин на рік. Розпочали виробництво агрегатів для льонокомбайнів. Під час відвідання нашого підприємства Прем'єр-міністром України Павлом Лазаренком ішлося про виготовлення нового українського льонозбирального комбайна. Зараз ведемо розробки.

Для сільських індивідуальних забудовників тут почали виготовляти котли для опалення, які працюють на мазуті, вугіллі, газі. Переобладнують також автомобілі на дизельні двигуни — спеціалісти РТП стали новаторами в цій справі. Лише цього року переобладнано майже 500 автомобілів. У західному регіоні України ніхто сьогодні не ремонтує трактори Кишинівського тракторного заводу, а тут ремонтують.

— У нас кожний працівник знає, що все нині залежить від нього самого, його старання, — каже Леонід Клекоць.— Як жити, працювати, що виробляти і як збувати — це наші власні проблеми.

Богдан БЕРЕКЕТА.

Волинська область.

Монолог у дорозі

Люди ще виживають, тварини вже ні

Нещодавно довелось побувати у справах на Харківщині. Їдучи Ізюмською трасою, підібрав по дорозі жінку з клунками. Вона поверталася з базару додому в село. Розговорилися. Звісно, про найболючіше: як виживати. Ця тема вже давно стала звичною у спілкуванні навіть зовсім незнайомих людей. Але розповідь випадкової пасажирки не була простим наріканням на долю. По-сільському простодушно вона повідала справжню трагедію сьогоднішнього буття людей від землі.

—Працюю у КСП **«Дружба»** Борівського району дояркою. Справи у тваринництві йдуть гірше нікуди. Зима ще попереду, а худобу вже зараз годувати нічим. Не вистачає сил дивитись на нещасних голодних тварин. Жмут сухої соломи — ото і весь раціон. І так щодня. Ні силосу або меляси, аби хоч здобрити оте їстиво. За весь сезон один раз завозили жом, а меляса була, так її голова господарства обміняв на бензин. Корови стали давати молока не більше кози — по 2 літри. Та найбільше випробування і для тварин і для доярок настає під час розтелення. Телят ще можна врятувати, а от ослаблену «породіллю» не завжди. У більшості випадків дорізаємо. Незрозуміло, заради чого отак знущатися з худоби.

Що буде взимку, навіть страшно подумати. Сарай після пожежі так до кінця і не відремонтували, а соломи залишилося менше скирти. Кажуть, у сусідів справи кращі, там хоч кукурудзу зуміли вчасно посіяти і тепер із силосом. А в нас весь урожай вигорів.

Зарплату не отримуємо з серпня минулого року. А дома ж сім'ї, діти. Тож і доводиться возити на базар різні продукти. Оце сьогодні вторгувала 8 гривень за молоко та сметану від власної корівки, 2 гривні віддала за квиток у автобусі. Півдня простояла на базарі, намерзлася. Як жити далі?

Віталій МАКСЮТЕНКО.

Сумська область.

Приємні новини

Хоч лимон каштану й не товариш

Лимонарій київського радгоспу « Троянда» може цілком задовольнити потреби столиці в цій вітамінній продукції.

Вирощують у Києві цитрусові двох сортів: гібрид лимона з апельсином « Ташкентський» та гібрид « Ювілейний» , вага окремих екземплярів якого сягає кілограма. Особливої різниці між ними немає. Хоча, скуштувавши « Ташкентський» , відчуваєш слабкий присмак помаранча.

Київські лимони вигідно відрізняються від сородичів, привезених з інших країн. Там, знявши з дерева зеленими, їх перед відправленням на експорт обробляють спеціальним розчином. І, хоч як мий плід перед вживанням, крихти консерванту можуть потрапити до їжі.

Крім лимонів, радгосп забезпечить киян і живцями. Отже, хто бажає, може виростити екзотичне південне деревце в горщику на підвіконні.

Що ж, можливо, з часом лимон назавжди «пропишеться» в Києві.

Вікторія РИБАЛКО (Укрінформ).

На знімку: робітниця лимонарію Валентина Головченко збирає врожай.

Фото Костянтина КОВПАКА.

Ах, ярмарок, веселая пора!

Спонсор лотереї «ГУ»-97

Звісно, що до знаменитого Сорочинського йому ще далеко, однак важливість події від того не меншає.

Йдеться про зимовий обласний ярмарок, на якому буде сформовано продовольчі ресурси на майбутній рік. Іншими словами, про наш споживчий кошик. Отож, слово заступнику голови Полтавської облдержадміністрації Олександру Полієвцю:

— Ярмарок ми проводимо вже втретє і встигли дечого навчитися. Найперше, усі нині зрозуміли, що без підтримки вітчизняного товаровиробника не вижити. Тим часом виробництво цукру в області проти 1990 року зменшилося на 32 відсотки, олії — на 37, м'ясопродуктів — на 66, жирів — на 41, хлібобулочних виробів — на 55. Як наслідок, прилавки магазинів завалено імпортними харчами, і подекуди їх питома вага в товарообігу сягає 80 відсотків. А що ж наші переробники? Вони ледве тримаються на плаву. Взаємні із селом неплатежі, відсутність кредитів, жорстка податкова політика та інші біди змушують їх шукати шляхи для виживання. Обласна державна адміністрація розробила програму, спрямовану на створення умов для реального зростання місцевого виробництва харчових продуктів. Це насамперед структурна перебудова галузі, затим збільшення асортименту і поліпшення якості продукції, і насамкінець — розширення мережі фірмових і галузевих магазинів.

А ярмарок — це нові угоди, пропозиції, перспективи. Приміром, у минулорічному взяли участь усі міста і райони області, а також сусіди з Києва, Харкова, Сум, Черкас. Загалом більш як 200 промислових об'єднань, підприємств, торговельних організацій різних форм власності. Було представлено понад 1300 зразків продукції, укладено майже 1600 договорів. А нинішній обіцяє бути ще багатшим. Серед учасників також колективні сільськогосподарські підприємства, які вивезуть свій товар автомобілями на одну з центральних вулиць міста. Отже, поспішайте до Полтави! Відкриття ярмарку 18 грудня ц. р. о 10 годині в приміщенні облдержадміністрації (вул. Жовтнева,45). Контактні телефони: (8-05322) 7-35-09, 7-23-70, 7-49-78.

Григорій ГРИНЬ.

Полтавська область.

Поговорити стане дешевше

Орієнтовно на 20% уже наступного року буде знижено тарифи на міжнародні телефонні послуги, повідомив у інтерв'ю агенції «Інтерфакс-Україна» заступник міністра зв'язку Олександр Третяков.

Документи щодо зниження тарифів, за його словами, готує національний оператор мережі міжміського та міжнародного зв'язку спільне українсько-німецько-американсько-голландське підприємство Utel.

Нині, повідомив заступник міністра зв'язку, Utel веде переговори з операторами міжнародної та місцевої мережі зв'язку західних держав.

Однак, підкреслив О. Третяков, затверджуватимуться нові тарифи наказом міністра зв'язку України.

В інтерв'ю «ІФ-У» міністр зв'язку Дмитро Ходолій пояснив, що рішення щодо зниження тарифів пов'язане «з низьким життєвим рівнем та низькою платоспроможністю населення України».

У війська робітничо-селянське обличчя

15,4% призовників до Збройних сил України вважають себе непридатними до військової служби за станом здоров'я, 4,7% — мають нахил до суїциду. Загалом, за результатами психофізіологічного обстеження, 19% призовників не можна допускати до служби зі зброєю.

Про це повідомив на брифінгові в Мінобороні України заступник начальника управління з виховної роботи МО Григорій Темко.

Аналізуючи хід воїнського призова у Україні, Г. Темко повідомив, що під час осіннього призову нинішнього року лише 1,6% всіх призовників мали вищу освіту, 75,4% — середню спеціальну і середню.

«Наше військо стало робітничо-селянське через систему пільг для молоді, що здобуває вищу освіту», —відзначив він.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.

Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.

◊ **Рукописів не повертаємо.**

◊ **Листування з читачами — тільки на сторінках газети.**

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 228850.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Зам. 0311232.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.